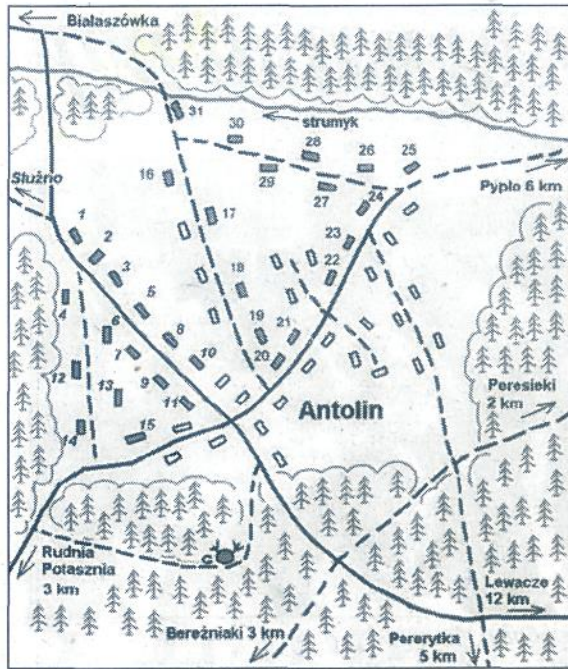

Антолін

Сьогодні, напевно, вже мало хто пам'ятає, що на теренах Березнівщини було поселення Антолін. Відомо, що колонія була заснована родиною Бронівіцьких ще в кінці 19 століття, але з часом значно зросла і розширилася, включивши інші родини із Заслущчя.

За переписом 1921 року в Антоліні нараховувалося 48 господарств, проживало 323 особи, з них 65% – поляки, решта – українці. Чимало сімей було польсько-українських, тобто «мішаних». В 1939 р. в селі проживали Бронівіцькі, Куряти, Сіякевичі, Качмарські, Моравські, Багінські, Кучинські, Осіцькі, Літки, Мийлінські, Бочковські, Степанюки, Прокопчуки, Штрабо та ін. В колонії була 4-класна початкова школа.

1943 року на землях довоєнного Волинського воєводства розгорілася кривава міжетнічна драма, названа згодом Волинською трагедією в Україні, натомість у Польщі – Волинською різнею. Українсько-польський конфлікт зачепив і колонію Антолін. 2 листопада 1943 року село почало горіти. Пожежу пережило лише 19 господарств, частина колоністів переїхала до Старої Гути. В 1945 р. польські сім'ї були переселені на історичну батьківщину, переважно до Нижньої Сілезії.

В колонії залишилось мало будинків і в 1949 році радянська влада ліквідувала село як безперспективне, частину жителів (їх будинки) було переселено до Яцькович. Сьогодні німими свідками колонії Антолін є залишки фруктових дерев, колодязів і невеликі пагорби, де раніше стояли будинки.

Наталія ТРОХЛЮК.

